

Dosarul nr. 2ra-1142/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Sv. Vișcu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Borțoi Tudor,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Borțoi Tudor
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc
Boțan George cu privire la constatarea încălcării termenului la executarea în
termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Borțoi Tudor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 14 mai 2019, Borțoi Tudor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc
Boțan George cu privire la constatarea încălcării termenului la executarea în
termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Borțoi Tudor a menționat că a prezentat în termen spre
executare documentul executoriu nr. 2-225/16 din 12 decembrie 2016, emis de
Judecătoria Chișinău, sediul Centru, iar prin încheierea nr. 065-552/17 din
20 decembrie 2018, executorul judecătoresc Boțan George a dispus restituirea
documentului executoriu.

Reclamantul a specificat că în procesul executării documentului executoriu,
au fost constatate o serie de încălcări și anume că creditorul nu a fost citat pentru a
participa la actele de executare și de prezentare a argumentelor, nu au fost înainte
demersuri în judecată pentru aducerea forțată a conducătorului, contabilului și
fondatorului persoanei juridice și nici nu s-a luat în calcul forma juridică a
debitorului, nu au fost înaintate cereri în judecată privind schimbarea modului,

ordinii de executare și explicații în legătură cu existența circumstanțelor ce fac dificilă sau imposibilă executarea hotărârii.

Totodată, Borțoi Tudor a relatat că a fost depusă o cerere de corectare a erorilor din titlul executoriu la instanța de fond, însă cererea a rămas nesoluționată, din cauză că nu a fost depusă de executorul judecătoresc.

Pe parcursul examinării cauzei, Borțoi Tudor a depus cerere de concretizare a pretențiilor (f.d.78), prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil al hotărârii judecătorești; repararea prejudiciului material în sumă de 251 272,3 lei și o indemnizație lunară de 5 250 de lei de la data pronunțării hotărârii – pentru viitor și repararea prejudiciului moral în mărime de 12 390 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Borțoi Tudor.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 decembrie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Borțoi Tudor către APLP nr. 50/142.

S-a constatat existența suprafeței APLP nr. 50/142 în formă de construcție al sistemului central de încălzire pe o suprafață locativă a bunului imobil ce aparține lui Borțoi Tudor.

S-a constatat faptul grevării cu servitute a suprafeței locative a bunului imobil de către APLP nr. 50/142.

S-a obligat superficiarul APLP nr. 50/142 la plata unei redevențe sub formă de rată lunară, sumă egală cu chiria lunară stabilită pe piață – 3 000 lei, începând cu data de 01 august 2015 până la pronunțarea hotărârii – 12 decembrie 2016.

S-a încasat de la APLP nr. 50/142 în beneficiul lui Borțoi Tudor suma de 400 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea executorului judecătoresc din 22 decembrie 2017, în temeiul documentului executoriu nr. 2-225/2016 din 12 decembrie 2016, eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 18 octombrie 2017, la cererea creditorului, a fost intentată procedura de executare nr. 065-552/2017 în privința debitorului APLP nr. 50/142, stabilindu-se termenul pentru procedura de conciliere.

La fel, instanța de fond a constatat că potrivit procesului-verbal privind concilierea părților, la data stabilită pentru concilierea părților, nu s-a prezentat nici creditorul și nici debitorul, părțile fiind înștiințate legal.

Ulterior, prin încheierea executorului judecătoresc Boțan George nr. 065-552/2017 din 15 ianuarie 2018, au fost aplicate măsurile de asigurare a executării documentului executoriu în conformitate cu art. 63 din Codul de executare și s-a dispus continuarea procedurii de executare silită a documentului executoriu.

Urmare a acțiunilor întreprinse în cadrul procedurii de executare s-a stabilit, că debitorul APLP nr. 50/142 nu dispune de bunuri mobile și imobile, nu figurează în calitate de asociat la societățile comerciale, la întreprinderile înregistrate în Registrul de stat.

La fel, executorul a stabilit, că APLP nr. 50/142 deține cont bancar la BC „Moldindconbank” SA, soldul mijloacelor bănești constituind suma de 2,31 lei, iar pe numele debitorului a fost depistat bunul imobil în gestiune economică.

Astfel instanța de judecată a concluzionat că în cadrul procedurii de executare a fost constatat cert, că debitorul nu deține bunuri mobile și imobile care ar putea fi urmărite și nici mijloace bănești în conturile bancare, fapt confirmat prin răspunsurile instituțiilor bancare, Serviciului Fiscal de Stat și Agenției Servicii Publice.

Mai mult ca atât, în urma măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc, pentru executarea documentului executoriu, prin procesul verbal nr. 065-552/2017 din 20 decembrie 2018, s-a stabilit imposibilitatea executării documentului executoriu, iar prin încheierea nr. 065-552/2017 din aceeași dată, executorul judecătoresc Boțan George a dispus restituirea fără executare a documentului executoriu nr. 2-225/2016 din 12 decembrie 2016 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, s-a respins apelul declarat de Borțoi Tudor și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019.

La 02 iunie 2020, Borțoi Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Borțoi Tudor, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Astfel recurentul a invocat că la examinarea cauzei nu a fost antrenat în proces debitorul procedurii de executare.

Referitor la încălcarea normelor de drept procedural, recurentul a reiterat că acestea au fost încălcate prin constatarea de către instanțele de judecată a comportamentului executorului judecătoresc în procedura de executare ca fiind una conformă cu legislația și cu diligența necesară în vederea executării documentului executoriu.

Or, poziția pasivă a executorului judecătoresc este confirmată prin faptul că în procedura de executare ultimul a prezentat date privind patrimoniul și activitatea debitorului, care se contrazic cu actele oficiale ale debitorului.

La 14 iulie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Ministerul Justiției la data de 20 iulie 2020 (f.d. 134), iar plicul expediat în adresa executorului judecătoresc a fost restituit în adresa instanței de recurs cu mențiunea ”plecat” (f.d. 135-136).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 05 martie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 02 iunie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea

statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Borțoi Tudor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Borțoi Tudor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru